

גדר שקלים

מיסודו של המלוכין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	ב"ש
6:46	7:04	7:07	7:05
8:02	8:05	8:05	8:03
ר"ת:	8:44		

דבר ה'

מאמר השבועי באתר "עמ"ק" המוקדש לרבי בנימין שמואל'ל שטיינמאן

נחו של העוסק בתורה בנגלה ובנסתר

ההילולא דרשב"י, שיבוא לאכול ולשתות ולשמוח שם שמחה גדולה. שכן רבי שמעון הוא בחינת "ידיד נפש" של השם יתברך. ומי שזכה להיות תלמידו ובנו של רשב"י, נמצא שהוא בנו של ידיד ה'. והנה, "ידיד נפש אב הרחמן" - גימטריא: "רבי שמעון בר יוחאי" בדיק. לרמוז לנו, כי רשב"י ע"ה הוא ידיד נפש של הקב"ה הנקרא אב הרחמן. ובזכותו הקב"ה מרחם עלינו ומביא לנו הגאולה. ומובא בספרים הקדושים על הפסוק (ויקרא יב, ד): ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה, בכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבוא עד מלאת ימי טהרה. כי בפסוק זה יש רמז גדול לשכינה הקדושה, אשר בימים הללו מטהרת את עצמה, וסופרת שבעה שבועות להיטהר במקוה העליון.

לנצל את היום הקדוש

והנה, "שלשים יום ושלשת ימים" - הם רומזים ל"ג לעומה. שעד יום ל"ג לעומר תשב הנשמה בטהרה, ותכין עצמה ליום הקדוש הזה, שבו זכינו לגילוי אורות הסודות הגדולים של תורתנו הקדושה. ואמר: "בכל קדש לא תגע", כי יום ל"ג לעומר נקרא "בכל קודש", שכן "בכ"ל גימטריא ב"ן, שהוא היום של הב"ן הקדוש, עליו נאמר: "נעשה אדם נאמר בעבורך". ולכן לא תגע בב"ן הקדוש - הוא רשב"י זיע"א - לחללו ח"ו ב"שה"י פה"י" - [בדברים בטלים. עיין מגילה יג].

ואפילו אם הגעתם ליום הקדוש הזה, עדיין ואל המקדש לא תבוא עד מלאת ימי טהרה", כלומר, שבטו"ב ימים אלו שנותרו עד שבועות - תעסוק בתורה הקדושה, ובפרט בסודות התורה, ואז תזכה שכבר מלאו ימי הטהרה, כי ימ"ל הם אותיות: יום מ"י, שהוא יום החמשים, ככתוב (להלן כג, טז): תספרו חמשים יום. ואז זוכים לקדושה העליונה ולקבלת התורה הקדושה ביום מתן תורה - חג השבועות. נמצא, שההכנה הגדולה בימים קדושים אלו, הן לחג השבועות הבא עלינו לטובה, והן ליום הנכסף - ל"ג לעומר, הוא ע"י עוסק התורה בנגלה ובנסתר, ובכך זוכים אנו להיות מ"ב בני היכלא דמלכא", וטוב לנו בזה ובבא בע"ה. שבת שלום ומבורך.

ושאל הרב הנזכר, מה ההבדל אם 'עד' השמים או 'מעל' השמים? וכי לא די לאדם שיקבל שכר עד השמים, ומה יתרון יש לעושים לשמה בכדי שיקבלו למעלה מן השמים? והסביר, כי 'עד' השמים - פירושו עד הטבע, כלומר תפילתו תהיה מקובלת עד הטבע ולא יותר. מה שאין כן העושים לשמה - יהא כוחם למעלה מהטבע, כדוגמת רבי חנינא בן דוסא שאמר לבתו: מי שאמר לשמן וידלוק יאמר לחומץ וידלוק (תענית כה), שזה למעלה מהטבע. ובכך מראה על מעלתו העצומה, לעומת הלומד תורה שלא לשמה שאינו מסוגל לפעול רק עד הטבע.

לעסוק בתורת הנסתר

ואם בלימוד התורה עסקינן, הרי שבכלל זה וכחלק בלתי נפרד מהתורה הקדושה, הוא תורת הסוד, אשר על כל אחד ואחד מאיתנו להגות בתורה קדושה זו, ואף אם אינו יכול להבין את עמקיה וסודותיה, מכל מקום כבר גילו לנו רבותינו גדולי הדורות שאף באמירת הזוהר הקדוש בלא הבנה, נשפע קדושה רבה על האדם.

ואף לזה אנו מוצאים רמז בפרשה זו, הנקראת ברוב השנים בשבת הסמוכה להילולא רבה דרשב"י זיע"א. שכן כתוב בפרשתנו (כא, יג): "והוא אשה בבתוליה יקח", ובה רמזה התורה למה שאמרו חז"ל (אבות פ"ה משנה כא): בן י"ח לחופה, שכן "והוא" עולה בגימטריא י"ח. לאמר, כי בגיל י"ח עליו לקחת אשה.

מי מקבל 'הזמנה' להילולא דרשב"י?

וידוע מה שכתב הרב נתן שפירא זצ"ל - המכונה 'מהרנ"ש', בהקדמתו לפרי עץ חיים (והוא ע"פ הזוה"ק ח"ג רעיא מהימנא דף קיא, ב): כי מי שעוסק בסודות התורה שגילה רשב"י ע"ה בזוהר הקדוש, הוא בחינת "בן" לקב"ה, כי יש לו נשמה. ואילו מי שעוסק רק בפשטי התורה - נקרא עבד לקב"ה. וכמו שאנו אומרים בתפילות ראש השנה: "אם כבנים אם כעבדים", כנודע.

ועל זה אמרו: "בן" - הוא מי שזכה לעסוק בזוהר הקדוש ובסודות התורה, "ח"י לחופה" - כלומר, ביום ח"י באייר, מוזמן הוא לחופה הגדולה שהיא

"דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֱלֹהִים כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרֹתֶם אֶת קְצִירָהּ וְהִבְאֵתֶם אֶת עֹמֵר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן" (כג, י)

מרן ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצוק"ל - בספרו 'קול יהודה', מסביר את קשר בין הפסוקים הללו עם פרשת העומר. שכן יש לשאול: מדוע תלתה התורה את מצות העומר בקציר - מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות, ולמה לא קבעה התורה תאריך מיוחד לספירת העומר כמו בשאר החגים, אם באחד או בעשור לחודש?

ונראה לומר בס"ד - על פי דברי הזוהר בפרשתנו, האומר כי תכלית ספירת העומר הוא בכדי שנהיה מוכנים לקבלת תורה. ולכן צריכים להיטהר כדרך שהאשה סופרת להיטהר לבעלה, וכך בני ישראל נצטוו לספור שבעה שבועות - להיטהר מטומאת מצרים ולקבל את התורה. וזהו הטעם שתלתה התורה את ספירת העומר עם ראשית הקציר, כי האדם עובד כל השנה בשדה, חורש וזורע, ועדיין לא הגיע לתכלית. ורק בעת הקציר רואה שעמלו עשה פירות, כשקוצר יגיעו מהשדה. ופן יחשוב האדם, כי זה הוא כל תכליתו בעולם הזה. לכן צותה תורה שהתכלית האמיתית היא, שבעת הקציר יספור שבעה שבועות בכדי להגיע לתכלית האמיתית - והיא קבלת התורה, כי בכל שנה צריך הכנה חדשה לקבלתה.

ומעתה, יתיישב מאמר המדרש בפרשת אמור (ויקרא רבה אמור פכ"ח ס"א): דבר אל בני ישראל והבאתם, הדא הוא דכתיב (קהלת א, ג): מה יתרון לאדם בכל עמלו. כלומר, בא לרמוז לנו, כי גם בזמן שהאדם הגיע לתכלית העבודה וקוצר שדהו, עדיין אין לו יתרון, אבל בעמלה של תורה יש יתרון. והסבר הענין הוא, על פי מה ששמעתי מפי מורי ורבי מרן ראש הישיבה הגאון רבי עזרא עטייה זצ"ל על דברי הגמרא (פסחים ג.) פסוק אחד אומר (תהלים נז, יא): כי גדול עד שמים חסדך, ופסוק אחר אומר (תהלים קח, ה): כי גדול מעל שמים חסדך? לא קשיא, כאן בעושיין לשמה, וכאן בעושיין שלא לשמה.

רחוב שילה 4 ירושלים
02-6443300

סט זוהר המחולק

ניתן לקבל חינם למי שמתחייב לסיים תוך שנה

150 ₪

סט זוהר המחולק

סט ח"י כרכים

400 ₪

לקראת
ל'ג' בעומר
הזוהר
הקדוש
במחירים
מיוחדים

החיוב בכבוד הכהנים

"וְקִדְשְׁתוּ כִּי אֶת לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב" (כא, ח)

צונו לכבד זרע אהרן ולנשאים ולרוממם ונשים מדרגתם מדרגה קודמת וראשונה ואפילו ימאנו אותו לא נשמע מהם, וזה כולו הגדולה לאל יתעלה, אחר שהוא לקחם ובחרם לעבודתו ולהקריב קרבנותיו (הרמב"ם ספר המצוות עשה לך)

א. צריך כל אדם מישראל לנהוג בכהנים כבוד הרבה ולהקדים אותם לכל דבר שבקדושה, לפתוח בתורה ראשון ולברך וליטול מנה יפה ראשון (רמב"ם כלי המקדש פ"ד ה"ב).

ב. 'לפתוח ראשון' היינו בקריאת התורה שהכהן עולה תחילה (רש"י ור"ן). והוא הדין (רש"י והרא"ש) להיות ראש המדברים בכל קיבוץ עם לדבר ולדרוש תחילה (מג"א או"ח ר"א, ד הובא בעבד המלך).

ג. אסור להשתמש בכהן אפילו בזמן הזה דהוי כמועל בהקדש אם לא מחל על כך (רמ"א או"ח קכח, מה).

ד. יש אומרים שמוותר להשתמש בכהן כאשר מוחל על כבודו ובפרט אם הכהן מקבל על זה שכר או שיש לו הנאה לשמש את אורחו יש להתיר (עיין משנ"ב שם ס"ק קעח).

ה. יש מתירים לתלמיד חכם להשתמש בתלמידו שהוא כהן (הגה"ח"א שם בשי"ב סק"ד).

ו. יש שהתירו לכהן להשתמש בכהן חברו (עיין מנ"ח רסט, ד) ויש אומרים דלא שניא מישראל שמשמש בכהן שאין להתיר אא"כ בשכר וכו' (יביע אומר ח"ו או"ח כב, ד).

טומאת כהן לקרוביו

"וְלֹאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֲלֵיו אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא" (כא, א)

שיטמאו הכהנים לקרובים הנזכרים בתורה שנאמר "לה יטמא" וזה מצות עשה, שכן בא הפירוש עליו, וכן הוא מפורש בספרא לה יטמא מצוה, לא רצה ליטמא מטמאין אותו על כרחו (החינוך)

א. אין הכהן מיטמא לקרוביו אלא כשהם בשלמותם אבל אם נחסר מהם בשעת מיתה או לאחר מיתה אבר מאיברים החיצונים אפילו היה האבר מונח בצידי, אין הכהן רשאי להטמא להם (ש"ע י"ד שעג, ט).

ב. ואם נחסר ממנו אבר בחייו כגון ע"י ניתוח ואחר כך מת, מיטמא לו אף על פי שאינו שלם (חזון עובדיה אבלות ב, עמוד ע"א).

ג. נהגו בירושלים וסאלוניקי ועוד ערים שהכהנים קוברים מתייהם בכל אשר ימצא להם והכהן נכנס בבית הקברות בשעת קבורת מתו (שולחן גבוה ס"ק כג). אבל לאחר הקבורה אינו יכול להטמא בקברות אחרים (י"ד שעג, ז).

הזקן מעורר י"ג מדות

"וּפְאֵת זִקְנָם לֹא יִגְלַחוּ" (כא, ה)

כתוב ב"אגרא דפרקא" (אות שלז) לבעל ה"בני יששכר": מנהג ישראל הוא, שכאשר אדם עוסק בתורה ומתקשה באיזה דבר, הוא מסלסל ומהפך בזקנו וממשמש בו, והלא דבר הוא. ונראה לי - כותב ה"אגרא דפרקא" - כי הנה, הזקן מרמז ל"ג מידות של רחמים. וידוע הוא, שי"ג מידות שהתורה נדרשת - מכוונים כנגד י"ג מידות של רחמים. וכאשר האדם אינו מבין איזה דבר, הוא סימן שאינו יכול להגיע לאותה מדה שהדבר הזה נדרש בו. וע"י שממשמש בזקנו, באיתערותא דלתתא איתער עובדא לעילא, ומתעוררים הי"ג מדות של רחמים, ומושפעים ל-י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן ומשפיעים על האדם, ואז מתגלה לו הדבר הנעלם מאתו.

צניעות האישה הוא כבודה ויפיה האמיתי

"קְדָשִׁים יִהְיוּ לַאֲלֹהִים" (כא, ו)

הרבה בריות ברא הקב"ה בעולמו, ולא זכתה שום בריה שתינתן לה כסות לעורה, אלא האדם בלבד. ולא עוד, אלא שטרח הקב"ה בכבודו ובעצמו, והכין לאדם את לבושו. כפי הנאמר (בראשית ג, כא): "ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם".

הכסות מעידה על מעלתו של האדם ומוסיפה לו יופי, כבוד ואצילות. גם המלך, בגדי מלכותו המפוארים והמרובים, הם מקור כבודו, גאותו, אושרו ושמחתו. בנות ישראל הן בנות מלך - מלכו של עולם. הלבוש הצנוע, השקט והמאופק הוא מקור כבודן, אשרן והצלחתן. צניעות האישה בלבושה היא כבודה ויופיה האמיתי.

בכך שנותנים לכהן - מקבלים טעם גדול

"וְקִדְשְׁתוּ כִּי אֶת לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יְהִי לָךְ כִּי קְדוֹשׁ אָנִי ה'"

מקדשכם" (כא, ח)

כתב הכתב סופר: בדרך כלל, כאשר אדם נותן מתנה לכהן, עלול הוא ח"ו לזלזל בקדושתו, כי כביכול הוא זה שנותן לו את החיים והפרנסה, ובכך הוא מרגיש כי הכהן נצרך לו. ולכן הקב"ה מזהיר ואומר, דעו לכם, כי לא אתם הם שעוזרים לו, אלא אדרבה, הכהן עוזר לכם. שהרי הכהן מקריב עבורכם את הקרבנות שנועדו לכפרה עליכם. ועוד, השפע מהשמים יורד דרך הכהן, וא"כ הוא זה שמחיה אתכם ונותן לכם קדושה.

וזהו שאמר הכתוב: "וקדשתו" - אתה חייב לקדש ולכבד אותו, ולא תאמר שאתה המפרנס שלו. ראשית, "כי את לחם אלהיך הוא מקריב" - ולכן הלחם שאתם נותנים לו זה כמו קרבן שמכפר. ועוד "כי קדוש אני ה' מקדשכם" - שעל ידו אני מוריד לכם קדושה, וא"כ אתם נהנים ממנו, יותר ממה שהוא נהנה מכם.

סגולות לזרע של קיימא

עם סגולה

סגולות מועילות במקורות מוסמכים

לבנים, כמו שכתוב במדרש: 'אמר הקב"ה אם שמרת ימי הנדה, אני נותן לך בן ואתה מל אותו לשמונה ימים.
ד. בליל טבילה ידליקו האיש ואשתו כל אחד עשרה נרות בבית הכנסת לפני ארון הקודש (שם).

ב. האיש והאשה ישלמו לתאורה של אותם שקמים ולומדים בבית ה' בלילות, וגם יספקו להם מים וקפה לשתות (בן איש חי בכתר מלכות אות קס).
ג. השומרים בהידור מצוות טהרת המשפחה זוכים

א. יקיים מצוות שילוח הקן כדאיתא במדרש: אמר הקב"ה אם קיימת מצות שילוח הקן חייך שאני פוקדך בבנים שנאמר שילוח שלח תשלח וגו' ואת הבנים וגו' (מד"ר).

מעמד ההדלקה

שיערוך מו"ר שר בית הזוהר המקובל הצדיק רבי בניהו שמואל'י שליט"א
תקיים ביום שלישי יז' אייר בשעה 20:30
ברחבת ישיבת המקובלים נהר שלום במירון

שיעור הזוהר העולמי

של מו"ר המקובל
רבי בניהו שמואלי
שליט"א

יתקיים ביום ראשון
הקרוב (טז' אייר)
באתרא קדישא מירון
באוהל ממלכת
הרשב"י

בשעה 19:00

ויעבר באמצעות
הלוויין והמדיה

ברוכים
הבאים!

ש"ת מביית ההוראה

שאלות שהתקבלו בבית ההוראה
של ישיבתנו הקדושה

שאלה: מי ששלח את חבירו לקנות לו חפץ, ונתן לו כסף, ואמר לו שמחיר החפץ כך וכך, והלך השליח ומצא שיש מוכרים את החפץ בפחות וקנה במחיר הזול האם יכול ליטול ההפרש לעצמו?
תשובה: אין יכול ליטול ההפרש לעצמו אלא ההפרש שייך למשלם (כמבואר בשו"ע סו"ס קפג) ואפ"ל אם קנה השליח בזול מחמת שהפציר במוכר, הכל למשלם (שו"ת שבת הלוי ח"ה ס"י ח"ב).

שאלה: אשה הרוצה לפתוח בביתה פעוטון, והשכנים רוצים לעכב משום ריבוי המשתמשים בחדר המדרגות, והרעש שנעשה מקול צהלת התינוקות ובכיים, האם יכולים לעכב?
תשובה: אין השכנים יכולים לעכב, מאחר שזהו הדרך לעשות בבתי פרטיים, ומ"מ בעלת הפעוטון צריכה לשלם על ההוצאה הנוספת של ניקיון הכניסה ובחדר המדרגות הנצרכת מחמת ריבוי הנכנסים והיוצאים (משפט שלמה ח"ב נתיב ב).

שאלה: אדם הרוצה לעיין בספר שבחנות ספרים ואין דעתו לקנותו, האם רשאי?
תשובה: אסור לעיין בספר שבחנות ספרים אם אין דעתו לקנותו, ואפילו כשרוצה רק לבדוק את הטלפון של המחבר, דסו"ס בעל החנות מקפיד על זה, וגם יש בזה אונאת דברים (על פסקי הגר"ש אלישיב בספר משפט כהלכה ח"ב עמ' לב).
[הרבנים המשיבים: הרה"ג משה בניזרי והרה"ג יעקב דניאל הנסב].

שאלה: פתח גביע לבן בשבת ורוצה לשפוך את המים שצפים למעלה האם מותר או הוי בורה?
תשובה: מותר לעשות כן אלאחר משום דאין המים מעורבים עם הלבן אלא צפים עליהם (חזו"ע שבת ד' עמ' רכט).

שאלה: שכן עליון שרוצה להתקין חבלי כביסה או סורגים בולטים מעל מרפסת סוכה של שכניו יכול לעכב עליו?
תשובה: אין התחתון יכול לערב עליו כיון שאינו פוסל את הסוכה (מנחת שלמה ח"א ס"י צ"א אות יט).
שאלה: שכנים בבניין המניחים עגלות בכניסה לבניין, ואחד הדיירים מתנגד האם יכול לעכב עליהם?
תשובה: מותר לשכנים להניח עגלות בכניסה לבניין כשכך מנהג המקום, ואין יכולים לעכב עליהם (אבני חושן ח"ב עמ' תפד).

שאלה: ילדים המשחקים בחדר המדרגות על ידי דלתות השכנים ועושים רעש או מלכלכים, האם השכנים למונעם?
תשובה: זכות כל אחד מהשכנים למונעם כיון שאסור לעשות בחצר השותפים רעש או לכלוך יותר מהמקובל, ולכן גם יכול למונע ישיבה קבועה של הרבה ילדים סמוך לדלת ביתו (דרכי חושן ח"ג עמ' פג).

לקבל מושג

ציור מושגים מעולם הח"ן

ל"ג בעומר

ידוע כי סיבת בריאת העולמות היתה כדי להיטיב, אך כדי שתהיה ההטבה שלימה ולא תהיה למקבלי ההטבה בושת פנים, רצה בחכמתו שיקבלו אותה בשכר העבודה שיעבדו כאן בעולם הזה (דעת תבונות א אות יח).

עבודתנו בעולם הזה היא לגלות את כבודו יתברך, על ידי שהוא ציוה ואנחנו עבדיו עושים רצונו, ובזה שאנו מגלים את כבודו יתברך בעולם על ידי זה אנו זוכים לקבל ממנו הטוב הנצחי בעולם הבא להתענג עליו ולהנות מזיו שכינתו, וזהו שכרנו.

זה מה שאנו אומרים בתפילה "טוב יצר כבוד לשמו" ופירושו שהבורא יתברך יצר טוב אך את הטוב הזה אנו מקבלים אותו על ידי שאנו נותנים כבוד לשמו.

בפיט "בר יוחאי" אנו אומרים "נעשה אדם נאמר בעבורך" ובגמרא (מכות יז:) מבואר שכל אמא צריכה להתפלל על ילדיה שיהיו כרשב"י. וביאור הענין הוא שכאשר הקב"ה אמר נעשה אדם רצונו היה שיהיה האדם מגלה את כבודו ית' בעולם בשלימות כי להיטיב הטבה שלימה, ואכן רבי שמעון בר יוחאי הוא שגילה את כל כבודו

יתברך בעולם בשיא השלימות, ולכן בעבורו אמר הקב"ה "נעשה אדם", ומטעם זה כל אמא צריכה להתפלל שיהיו בניה כרשב"י שיגלו את כבודו יתברך בשלימות כפי שרצה הבורא ובשביל כך ברא את העולם.

ימי העומר הם ימים שעניינם הוא להפוך את מה שנראה כעולם מקרי וחסר מהלך, לעולם שבו מתגלה כבודו יתברך שהוא המוליד הכל ואין דבר הנעשה בלתי רצונו ית', וכנודע מ"ש המקובלים כי עומר הוא גימריא קר"י, והמכוון בו הוא לגלות שהעולם ומקוריו אינו "קרי" מלשון מקרה, אלא "יקר" מלשון כבוד, כל הנעשה בעולם הכל הוא "כבוד" הנעשה למען ה"טוב" שרצה הבורא להיטיב.

ימי העומר הם מ"ט ובהם כלול הכבוד [גיל ל"ב] והטוב [גיל י"ז], ל"ב יום הם בחינת עבודת העולם הזה לגלות את כבודו יתברך ולצרף את כל המקרים אל הטוב בחינת י"ז ימים אחרונים של הספירה שהם בחינת קיבול השכר הוא ה"טוב" הצפון לצדיקים שגילו כבודו יתברך בעולם.

יום שמחת רשב"י הוא יום הל"ג כי אכן רשב"י גילה את כל הכבוד כולו בכל בחינת הל"ב ימים ונצטרף אל הטוב מיד עם יום הל"ג. המתבונן בסיום האידרא זוטא יראה כי רשב"י אמר "כי שם ציוה ה' את הברכה" ולא סיים לומר חיים עד העולם עד דאשתכחו מיליו והיינו שלא אמר את המילה חיים בפיו לבד אלא הצטרף כל כולו לחיים הנצחיים.

מעלת הקדיש על הנפטרים

בספר 'האיש על החומה' (תולדות חייו של רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, ח"א עמ' 345), מסופר מעשה נורא על חשיבות הקדיש: אשה מכובדת ובעלת עסק מבוסס בפרשבורג, היתה נוהגת במשך שנים רבות להביא מידי פעם תרומה לשיבה, בתנאי שיגידו בשיבה קדיש תמידי לעילוי אותן נשמות גלמודות שאין מי שיגיד קדיש אחריהן. והישיבה אכן העמידה בחור מיוחד שאמר קדיש לטובת נשמות אלו.

לימים, הסתלק לעולמו בעלה של האשה, ומכיון שהוא ניהל את העסק יחד איתה, פגעה פטירתו בעסק שהלך והצטמצם עד שנסגר כליל. מצבה הכלכלי של האשה הלך והחמיר, וברבות הימים נפל עליה עול נוסף, כאשר הגיעו שתי בנותיה לפרקן, והיה צריך להשיאן. נשאה האשה את סבלה בדומיה, וקבלה עליה את הדין באומץ, והשלימה עם גורלה. אולם על דבר אחד לא יכלה לוותר, ולבה היה מר עליה ביותר והכאיבה לה עד מאד, והוא ענין הקדיש שעלול להתבטל אחרי שהפסיקה את הקצבתה למטרה זו.

במר נפשה, עלתה להנהלת הישיבה ושטחה את בקשתה, שהישיבה תמשיך גם הלאה את אמירת הקדיש לעילוי נשמות הגלמודים, עד שירחיב ה' גבולה ותחזור לתמוך בשיבה כמקודם. ראשי הישיבה התרגשו מתום לבה וצדקת נפשה, והבטיחו למלא את מבוקשה, ולשמור על אמירת הקדיש כמו שהיה עד עתה. הבטחה זו מילאה את נפשה אושר אין קץ, וכשברק של אושר מנצנץ מעיניה הנוגות, נפרדה מראשי הישיבה ופנתה ללכת לדרכה.

מעתה, שוב לא העיק עליה כל כך מצבה היא, ואפילו מצב שתי בנותיה שהגיעו זמן לפרקן. כי מרגע שענין הקדיש לנשמות הגלמודות הובטח לה, כמעט שלא חסר לה כלום בעולמו של הקב"ה. ובענין שתי בנותיה, שמה מבטחה בה' - אבי יתומים ודיין אלמנות, והוא הרחום וחונן יראה בודאי בענין של שתי בנותיה, ויזמין להן את זיווגן ואת כל צרכיהן.

בצאתה לרחוב, בא למולה יהודי ישיש בעל הדרת פנים נדירה, כשזקן צח כשלג יורד על פי מידותיו, ובירכה לשלום. הופתעה האשה מהסברת הפנים הלבבית של הזקן הבלתי מוכר לה, והפתעתה גדלה שבעתים בתוך שהזקן התקרב אליה ונכנס איתה בשיחה, תוך התעניינות במצבה ומוצב בנותיה. נאנחה האשה קשות, ושטחה לפניו את מר גורלה, ואת נפילתה מאיגרא רמה לשפל המדרגה, עד שאין לה את האמצעים ההכרחיים להשיא את בנותיה הבוגרות. מהו הסכום המשוער הדרוש לך להוצאות הנישואין של בנותייך? שאל הזקן. לשם מה חשוב לכבודו לדעת? הישיבה האשה בתמהון, ונקבה בסכום משוער. שלף הזקן גיליון נייר, ורשם הוראה לבנק המקומי לשלם לאשה את הסכום שנקבה. אולם בטרם שם את חתימתו, הביע משאלתו שהיות ומדובר בסכום רציני מאד, רצוי שתהא חתימתו בנוכחות עדים, שיראו במו עיניהם כשהוא חותם אישית על ההמחאה, ויאשרו זאת בחתימת ידם. נרגשת ומופתעת ממה שהתרחש, עלתה לאולם הישיבה, ובקשה משני

בחורים להילוות אליה. משראה אותם הזקן, הציע להם שיתבוננו איך שהוא חותם את חתימתו על הוראת התשלום, וליתר ביטחון בקש מהם פיסת נייר, ורשם עליה את חתימתו על הוראת התשלום הנכבד לידי האשה, והורה לה שתלך ותפדה את ההמחאה למחר בבוקר.

כל הענין נראה לאשה ההמומה תמוה ומוזר, מה ראה הזקן הזר הבלתי מוכר להסביר לה פנים כל כך ולהראות רוחב לב כזה, עד כדי כיסוי הוצאות הנישואין של שתי בנותיה. אך אף על פי כן, הזדרזה למחר לסוד אל הבנק, ובלב פועם ניסתה את מזלה. כשבחן פקיד הבנק את ההמחאה, הוא הביט באשה במבט תוהה, מסתכל פעם ופעמיים וכולו בנוך ומשתאה, תוך הבעת סימני מבוכה ביקש מהאשה להמתין, והוא נכנס עם ההמחאה למנהל הבנק שהיה גם בעליו.

וכאן התרחש מאורע מסעיר ביותר. כשראה מנהל הבנק את ההמחאה - צנח מכסאו והתעלף, בבנק קמה מהומה. הפקידים ששמעו על המתרחש, הכניסו מיד את האשה לחדר צדדי והפקידו עליה שומר לבל תתחמק, תוך חשד שיש כאן ענין עם מעשה מרמה. אחרי ששבה רוחו של מנהל הבנק, בקש לראות את האשה שהגישה את ההמחאה לפרעון. בהיכנסה שאל בבהילות, אימתי וכיצד קבלה את ההמחאה. רק אתמול קיבלתי אותו מיהודי מכובד בעל הדרת פנים, וישנם אפילו שני בחורי ישיבה היכולים לשמש כעדים, שראו איך כותב ההוראה חתם על ההמחאה - ענתה האשה כמתנצלת. האם תוכלי לזהות את האיש, אם אראה לך אותו בתמונה? שאל המנהל. בודאי אזהה אותו, ואין לי כל ספק שגם שני הבחורים יוכלו לזהות אותו, ענתה.

הורה המנהל להביא לפניו את דיוקנו של אביו המנוח, וכשהוצגה התמונה בפני האשה, הצביעה ללא היסוס עליו כעל האיש שנתן לה את ההמחאה. מיד ציווה המנהל לפרוע את ההמחאה, ושלח את האשה לדרכה. אחרי שהלכה האשה, סיפר המנהל לנוכחים כי האיש שמסר את ההמחאה לאשה, היה לא אחר מאשר אביו שהלך לעולמו לפני עשר שנים. בלילה הקודם, הופיע אביו בחלום ואמר לו בזה הלשון: "דע לך, כי מאז סרת מדרך הישרה והתחתנת עם אשה נכריה והפסקת לומר עלי קדיש, לא מצאה נשתי מנוחה, עד שבאה אשה פלונית וציוותה להגיד קדיש עבור נשמות שאין מי שיאמר קדיש אחריהן, וקדיש זה, שאמרו בני הישיבה לפי פקודת האשה, גרם לי עילוי ונחת רוח לנשתי. לכן עתה שמע בקולי, אשה זו תופיע מחר בבנק שלך עם המחאה שמסרתי לה לכיסוי הוצאות נישואי שתי בנותיה, ועלך לפרוע את ההמחאה כולה. כשקמתי בבוקר נפעם מהחלום, סיים המנהל, סיפרתי לאשתי את דבר החלום, אך היא מצידה לעגה על חלומותיי, אולם משהופיעה האשה עם ההמחאה, הבנתי שאכן החלום אמת היה.

סיים מורנו רבי יוסף חיים זוננפלד את סיפורו ואמר: ומי היו שני הבחורים? אני וחברי רבי יהודה גרינוואלד. ואותו מנהל בנק, נהיה לבסוף בעל תשובה גמור, אשתו התגיירה כדון, וזכו להקים בית נאמן בישראל.

פדיון נפש

ועשות פתח פתח חוטל

בל"ג בעומר - באתרא קדישא

54 שולפוד

ע"י מו"ר הגאון המקובל

רבי בנימו שמואל שליט"א

מזמין פתחים פתחים חוטל חוטל - 540 ש"ח

מזמין פתחים פתחים חוטל חוטל - 260 ש"ח

עכשיו בטלפון:

02-624-9000

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים 'נהר שלום' תכב"ץ רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com
לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ובני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בנימו שמואל שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ונפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ופודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תקף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)